

תת"ע 608/11/18 - מדינת ישראל נגד דוראר סלימאן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 608-11-18 מדינת ישראל נ' דוראר סלימאן
לפני כבוד השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוראר סלימאן

הנאשם

הכרעת דין

בית המשפט מזכה את הנאשם מחמת הספק.

לנאשם יוחסה עבירה של אי ציות לאור אדום ברמזור בניגוד לתקנה 22(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א - 1961 ונרשמה לו הודעת קנס בגין עבירה זו, הנאשם בחר שלא לשלם את הקנס, וביקש כי עניינו יובא בפני בית המשפט, שכן הוא כופר בעובדות.

בישיבת ההקראה, שהתקיימה ביום 6.11.18 השיב הנאשם לאשמה כדלהלן: "אני כופר, לא עברתי באדום. אני יצאתי מהצומת, נכנסתי, פניתי שמאלה הוא בא מאחורי או לא יודע בדיוק איפה, אני חושב מאחורי, אני עברתי באור ירוק מלא. הייתה איתי ברכב אשתי והיא נמצאת כאן, היא תבוא להעיד".

ביום 5.2.19 נשמעו הראיות בתיק.

להוכחת האשמה העידה התביעה את המתנדב יפרח אמיר (להלן: "ע.ת.1"), אשר ערך את "הודעת תשלום הקנס" אשר הוגשה וסומנה ת/1 (להלן: "הדו"ח") ואף שימשה כעדותו הראשית.

מטעם הנאשם העידו הנאשם עצמו וכן הגב' אורג'ואן שחיאדה (להלן: "ע.ה.1") מי שהייתה חברתו של הנאשם בזמן אכיפת העבירה ורעייתו ביום מסירת העדות בפניו.

דין והכרעה:

1. עפ"י דבריו של ע.ת.1 העולים מהדו"ח, כמו גם מעדותו בפניי, עולות העובדות הבאות:

ביום 13.5.18 בשעה 12:04 או בסמוך לכך, שעה שעד התביעה נהג באופנוע משטרתי סמוי, במסגרת מילוי תפקידו באכיפת הציות לחוקי התנועה בנתיב שמאלי מתוך שניים בסמוך לצומת הפונה שמאלה מזרחה לרחוב לה גארדיה בת"א, הבחין בנאשם, אשר נהג במכונית בנתיב הימני חוצה את קו העצירה כאשר ברמזור דולק אור אדום. ע.ת.1 נסע מימין מאחורי רכב הנאשם והנאשם והבחין בעבירה בבירור.

2. מפי הנאשם נרשמו הדברים הבאים: "נסעתי בפקק מכוניות לא היה אדום".

3. הנאשם העיד להגנתו. לדבריו היה בנתיב השמאלי כאשר פנה שמאלה בפקק תנועה כאשר ע.ת.1. עקף אותו מצד ימין, הנאשם ציין כי לעת הזאת לא ידע כי ע.ת.1 הוא שוטר וכאשר צפר וסימן לו לעצור, הנאשם פנה ימינה על מנת לעצור במקום נוח וכאשר נשאל השיב כי עבר בירוק. בנוסף ביקש הנאשם במהלך הדין לציין כי הוא נהג זהיר ומתחשב ו"מאוד מוותר".

4. רעייתו של הנאשם, אשר הייתה חברתו בזמן אכיפת העבירה העידה אף היא ועפ"י דבריה, עובר לביצוע העבירה ביקשו לפנות שמאלה ברמזור בדרכם למכללה כאשר השוטר ביקש מהם כי יעצרו בצד ולנאשם ולעדה לא היה ברור מדוע התבקשו לעצור, העדה ציינה כי ניהלה עם ע.ת.1 שיחה קצרה אשר אף בה ציינה בפניו כי נכנסו לצומת במופע האור הירוק.

5. לאחר ששמעתי הצדדים, בחנתי העדויות והגיון הפנימי ומאחר ולא מצאתי בדו"ח התייחסות למצב התנועה, מספר המכוניות בכביש לפני ולאחר רכב הנאשם, מיקומו המדויק של ע.ת.1 לעומת רכב הנאשם, הזמן שחלף מרגע ביצוע העבירה הלכאורי ע"י הנאשם ועד לזמן בו הורה לו ע.ת.1 לעצור את רכבו ובשים לב לעובדה כי, מידת ההוכחה הנדרשת להוכחת האשמה של נאשם בפלילים היא זו שמעל לכל ספק סביר, אני סבור כי לא ניתן לשלול את גרסת הנאשם ויש בספק זה לעמוד לזכות הנאשם.

6. לאור האמור אני קובע כי המאשימה לא עמדה בנטל ההוכחה להוכיח אשמת הנאשם מעל לכל ספק סביר, ועל כן אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

המזכירות תשלח את הכרעת הדין לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז אדר א' תשע"ט, 21 פברואר 2019, בהיעדר הצדדים